

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vlada in državni zbor.

p. Parlament sedaj počiva. Poslanci so se razšli že pred nekaterimi tedni na razne kraje in v kratkem razidejo se ministri po raznih toplicah. Notranja politika pa tudi sedaj ne bode mirovala, temveč samo prenesla se bode iz državnozbornice zbornice na razne kraje države, to je, poslanci bodo jeli poročati svojim volilcem, kaj so zanje dobrega storili, ali naj storiti hoteli. Razkladali bodo politični položaj seveda vsak s svojega stališča.

Nekaj občnega bode pa v vseh teh poročilih, nekaj tacega, kar ne vidimo v nobeni drugi državi. Skoro noben poslanec, bodi že desničar ali levičar, ekstremen ali zmeren, ne bode hvalil sedanjega vladarja, vsakdo bode priznal, da mu, če ne vsa sedanja vlada vsaj ta ali oni minister ne ugaja, da bi rad videl vlado, ki bi se ravnala bolj po njegovih načelih. Drugod z naidušenjem zagovarjajo po raznih shodih volilcev, taborih in banketih vladni pristaši vladno politiko, zakaj bi je pa tudi ne, saj je vlada meso njih mesa. Pri nas pa nemamo parlamentarne vlade, ki bi bila izšla iz večine zbornice poslancev. Mnogokrat vlada celo večino prezira in zatruje, da ni strankarska in da stoji nad strankami. Samo kadar je pri kakem glasovanju ministerstvo v zadregi, čujemo kacega člana vlade, da zagotavlja nam, da se vlada hoče bolj približati desnici. Seveda kakor hitro je pa nevarnost odstranjena, pa se vlada zopet za stranko, katera jej verno hlapčuje, niti ne zmeni.

Naravno je torej, da noben poslanec se za tako vlado naiduševal ne bode. Če se sem ter tja primeri, da kdo tudi malo zagovarja vlado, vidi se mu, da mu beseda ne gre od srca in da le zaradi tega ne udriha po njej, ker bi drugače svojega postopanja upravičevati ne mogel. Volilci bi mu očitali, da igra komedijo, ko podpira vlado, o kateri je preverjen, da ne dela v njegovem smislu in od tega bi mu morda celo zaupanje. Marsikak priprost volilec bi razumeti ne mogel, kako da more kdo podpirati vlado, ki naravnost prezira narodno zastopstvo in njegove želje, vsaj še večkrat politično izobraženi možje tega ne razumijo ali razumeti ne hoté.

Kaj je pa uzrok, da so razmere take, da so državni poslanci tako popustljivi. Mnogi nezadovolj-

než, ki spada k jednej ali drugej skrajnej frakciji in pri vsakej priliki poudarja svojo odločnost, bodi že v tem ali onem oziru, bode precej našel uzrok. Trdil bode, da zaradi tega, ker ta ali oni poslanec zlorabi svoj mandat in gleda le na lastno korist. Ta bi rad dobil kako mastno službo, oni zopet kak red na prsi, in se zatorej ne predrzne postaviti proti vladi. Taka očitanja kaj čisto slišimo in gotovo ne koristijo ugledu narodnih zastopnikov ter so tem bolj obžalovanja vredna, ker so največkrat neosnovana. Da se mej 353 poslanci najdejo morda tudi taki, ne bomo naravnost oporekali, saj se je še mej apostoli, katere je izbral Kristus sam, našel izdajalec, pa bi volilci pri volitvi vs-lej pravega izbrali. Preverjeni smo pa, da je v največ slučajih tako očitanje neutemeljeno. Obsojati moramo onega, ki bi take vesti trosil, če zato nema dobro utrjenih povodov. Uzrok neugodnim parlamentarnim prikaznim iskati je po mnenji našim drugej.

Parlamentarizem se je najbolj razvil v Angliji. Angleški parlament ima nenavadno veliko veljavo. Po željah parlamenta se ondu ne rayna samo vlada, temveč tudi krona se ne upa ustavljati. Da se je pa veljava parlamenta utrdila, pripisovati so največ temu, da v Angliji vsaj do novejšega časa ni bila taka strankarska razcepljenost, nego jo vidimo sedaj v največ evropskih državah. Stoletja sta bili le dve veliki stranki v deželi, Tories in Whigs, ki so se vrstili v vladanji. Vsaka teh dveh strank je bila dobro disciplinovana in torej sposobna prevzeti vlado, kadar pri volitvah dobi večino. Tako se je ukorenila navada, da je vodja stranke, katera ima večino, vselej ministerski predsednik, nikakor pa ne iščejo ministrov zunaj parlamenta.

Zadnja leta je tudi v Angliji začela pešati veljava parlamenta in vidimo celo to čudo, da vlada ministerstvo, ki ni vzeto iz stranke, ki ima večino v zbornici občinarjev. Sedaj imajo namreč večino liberalci, vladajo pa konservativci. Kaj je temu povod? Razcepljenost mej liberalno stranko. Našli so se ljudje, ki se neso hoteli podvreči strankarski disciplini, ki so rajši šli v nasprotni tabor, nego bi se pa bili pokorili večini in ravnali po vodji svojem Gladstonu. In to neso ljudje, kateri bi bili manj liberalni od Gladstona, temveč največ taki, ki so se radi nazivljali radikalne kakor Chamberlain in je

je zapeljala le želja po popularnosti. Da bi se o njih govorilo, snovali so posebne programe, po javnih shodih grajali hudo in večino parlamenta, ki je po njih mnenji premalo liberalna in vedno izmišljali si nove zahteve, ki se pa izvesti ne dajo. Tako so pripravili do tega, da se je liberalcem izvil državno krmilo iz rok. To je bila posledica ruvanja radikalnih elementov.

(Konec prih.)

Zapisnik občnega zbora društva „Narodni Dom“

dné 30. junija 1888.

(Konec.)

Naglašja se, da bo treba izumiti kaj novih sredstev, po katerih bi se premoženje množilo. Gosp. Hribar pogreša že nekaj časa sem skupnih veselic „Čitalnice“ in „Narodnega Doma“ in izraža željo, naj se kmalu zopet kaj podobnega priredi, kakor koncert z bazarjem pred tremi leti. Gospod svetnik Murnik pohvalno omenja uspešnega, marljivega delovanja „Krajske družbe“, ki bi bilo po mnenji nekaterih gospodov še uspešnejše, ako bi bili nekateri naročniki in podporniki, deloma pa tudi poverjeniki manj mlačni. Uvaževati je seveda, da imamo preveč društev, da je treba velike poštivosti. Predlaga, da zbor izreče trudoljubivemu družbinemu tajniku in z njim celemu krajcarskemu odboru zahvalo, kar se soglasno zgodi. (Poročilo se potem brez ugovora odobri.)

Ker so računi že tiskani v rokah društvnikov se njih branje opusti.

Društvo je imelo dné 31. decembra 1887. leta 60.138 gld. 89 kr. premoženja, dné 31. maja 1888. leta pa (brez uračunjenih obrestij zadnje petmesečne dobe) 60.733 gld. 59 kr. terjati ima pa še na podpisanih deležih 7775 gld. Blagajnik gosp. dr. Starč pojasnuje, da je tekom lanskega leta premoženje dejansko narastlo za 9447 gld. 99 kr. (precejšna svota), deloma po obrestih nabranih svot, deloma pa prostovoljnih doneskih, deloma po deležih. Ker se nihče k tej točki ne oglasi k besedi, se račun soglasno odobri in blagajniku po predsednikovem nasvetu izreče soglasna zahvala za njegov trud.

Po nasvetu predsednikovem izvoli zbor gosp. dr. A. Moscheta z vsklikom vnovič za pred-

LISTEK.

Slike kazaške.

Kazak-čehofil.

Češki napisal E. Jelínek, poslovenil Podvidovski (Dalje.)

Očividno, da sinoma daljne Rusije ni bilo nikakor prijetno v „čeških“ toplicah, vzlasti, ker sta dospela tja poprej nego ostali njuni krajani in sta bila popolnem le sebi odkazana. Osobito pritoževal se je Savilej, da ni nikogar, razven svojega gospoda, s komer bi se razgovarjal. Razume se, da Kazak Savilej ni imel o „švabščini“ niti pojma. Ne preveč dobro godilo se je i njegovemu gospodu. Polkovnikovo znanje nemščine bila je v tem, da je umel nemški šteti do sto, vprašati „was kost das?“ (pri čemer je na reč vedno kazal) in — platiti.

Bodrim Topličanom je to povsem zadostovalo. Tako nekako godi se vsem Rusom v naših toplicah ob pričetku kopališke dobe. Ko se zbero — dobi se mej njimi gotovo jeden, kateri zna troho nemški za vse ostale.

V takšnem kritičnem položaji spoznal je naš mili Savilej pri uhodu hotela kakor z jasnega neba angela sladke utehe.

Šel je namreč po vode za samovar. Gre in po vseh mostovžih išče vode, toda ne vpraša nobene teh obližanih natakarjev, kateri so mu bili od davna neizrekljivo zoprni. Hodil je okolu s samovarjem ali vode ni našel.

Tu se začuje nenaglo za njim glas, jasen in prijazen: „Tu je voda!“

Savilej se je obrnil in zagledal pred seboj krasno gostilniško kuharico. Znana beseda ga je skoro nekoliko osupnila. Zahvalil se je, natočil si vode, kolikor je je potreboval, in — šel. Ali po nekoliko koracih se je obrnil. Ona se mu je prijazno nasmehnila. On tudi — toda šel je.

Polkovniku pa je takoj povedal, da je našel krajanko, govorila je baje slabo ruski, „ali razumel jo je vender le.“ Gotovo je že pozabila ruski.

Sergej Ivanovič pričel je urno z narodopisnim preiskavanjem in prej „nego je solnce zopet izšlo“, zagotavljal je nad vsakim dvomom, da bitje, koje je srečno našel Savilej, pripada k onemu plo-

menu slovanskemu, katero, naselivši se v pradavnih dobah na obeh bregovih Veltave, prejelo je od svojega praočeta Čeha ime Čehov. Še temeljiteje preiskavanje skončalo se je z izjavo, da se spodobi imeti ono bitje za sestro, kajti Čehi, narod slovanski, so z vsemi Slovani v zvezi pobratimske. Osobito Savilej je vzel to prijateljsko razmerje s posebnim potešenjem na znanje, in kakor sem spoznal, prijetno je bilo i samemu polkovniku...

Mimogrede še omenjam, da je ono bitje krasilo ime: Ruženka in da ni zavzemala zadnjega mesta v hotelni kuhinji. To in vse ostalo zvedel sem pozneje. Bila je nekje od Velvar, a val proslulosti česke kuharice zanesel jo je celo v Toplice...

Od tega trenutka, kar je Savilej opazil Ruženko, potreboval je vode neverjetno pogosto. Razven tega iskal jo je v kuhinji ali drugje z velikim samovarom in ljudje so si šepetali z začudenjem, da ta ruski polkovnik na številki 20. izpije vsak dan s svojim Kazakom vsaj dva hektolitra čaja.

(Dalje prih.)

sednika. Istotako pritrdi zbor soglasno nasvetu gosp. dr. Zupanca, naj se z vslikom volita stari odbor in pregledovalni odsek. V odboru tedaj zopet ostanejo za prihodnjo dobo mimo matičnega virilista gosp. L. Robiča, gg. dr. vitez Bleiweis, dr. V. Gregorič, Iv. Hribar, dr. A. Jarc, I. Kotnik, E. Lah, I. Murnik, M. Pleteršnik, Ferd. Souvan, dr. J. Starč in dr. J. Vošnjak; v pregledovalnem odseku pa gg. dr. Fr. Papež, V. Petričič, Fr. Ravnihar, V. Rohrman in Fr. Souvan.

Konečno pritrdi zbor še nasvetu gosp. dr. J. Zupanca, naj vzame prihodnji odbor vprašanje zaradi prostora resno v pretres in naj skrbno pozizveduje na merodajnih mestih. Vender se omenjeni nasvet ne sme zmatrati kot sklep, ampak le kot uvaževanja vredna želja, kateri naj se po moči ustreza.

Govor državnega poslanca J. Hrena

v državnem zboru dne 25. maja 1888.

(Dalje.)

In prosim vas, gospodja moja, pomislite, kak je položaj take vdove. Moj gospod predgovornik je to slikal v drastičnih besedah in jaz se morem omejiti samo na to, da to poberem, kar je ta že omenil. Opozarjam samo, da na primer vdova dvornega svetnika na Dunaji, torej uradnika V. razreda, ki je nazadnje dobival do 7000 gld. dohodkov, ima 630 gld. pokojnine, vdova uradnika VI. razreda s plačo 4400 gld. ima pa pravico do 525 gld. to je nekako najmanjšina ali dvanajestina moževne plače.

Prosim, predočite si položaj take vdove, če bi tudi ne imela skrbeti za otroke, višji socialni položaj uradnika tudi ženi naklada večje dolžnosti, tako da ima mnogo stroškov, katerim se ne more izogniti; tako stroške za zdravnika, ki je zdravlil moža, stroške za pogreb, ker nema pravice do tako imenovanega konduktnega kvartala, kateri gre le za uradniki, ki imajo k večjemu 600 gld. plače; nadalje ima za časa žalovanja stroške za vnanjost, za svojo obleko, in ker se neče in ne more izogniti zahtevam pijetete, mora zaznamovati nagrobnim spomenikom, če tudi skromnim, mesto, kjer počivajo po svetni ostanki ljubljene soproga in preživitelja otrok, nadalje, prosim, pomislite, da ne more precej ostaviti prejšnjega stanovanja, če tudi tako velicega več ne potrebuje, temveč se mora še poprej odpo-vedati, da se celo gospodarstvo more le počasi razpuščati in jasno bode Vam, da je isti dan, ko se loči uradnik, ki je skrbel za rodbino, iz nje srede, če ni družega premoženja, kar je navadno, da udova za dedščino ne dobi družega nego poslednji uslužilni dekret soproga, zapečaten žalostna usoda ostalih, da se isti dan priseli bridka beda, pomankanje in obupanje v rodbino, ki je bila dotlej dobro preskrbljena.

Pa še pravico do tako silo majhne in zavsem nezadostujoče pokojnine more vdova v gotovih slučajih, če tudi ni sama nič zakrivila, izgubiti, če se pojavijo neke okoliščine, o katerih se govori v pokojninskih predpisih, tudi še le po soprogovi smrti. Tako zgubi vdova pravico do pokojnine, če se je mož sam umoril. To je gotovo tako trda, nečloveška določba, da so jo novejši čas opustile celo zavarovalnice, temveč le še zahtevajo, da se je zavarovalna pogodba sklenila nek določen čas pred smrtjo. Seveda se je trdost te odredbe skušala ublažiti s poznejšo določbo, da se ubogi vdovi, kateri je nemila osoda še luže zadela, prizna že tako pičlo odmerjeno preskrbino, če razparanje trupla pokaže, da si je mož v blaznosti končal življenje. Dozdeva se mi, da se ne bode kmalu našel zdravnik, ki bi bil toliko nečlovešk, da ne bi na podlagi neznanega notranjega pregleda mrliča sestavil za udovo ugodnega poročila, če ima le najmanjši povod, in ne dokazal, da uradnik ni bil prav pri pameti, ko si je končal življenje. Saj velja v tacihi slučajih, ko pride zdravi človeški razum v konflikt s slepimi predsodki znani: „Mundus vult decipi“. (Prav res!)

Druga taka brezumna določba je, da vdova zgubi pravico do pokojnine, če po smrti uradnika obdolže takih stvari, zaradi katerih bi po kazenskih ali pa disciplinarnih propisih zgubil službo ali po-kojnost, če je že bil upokojen. Težko je tudi to določbo drugače imenovati, nego jako nepravilno in nečlovekoljubno, ki se znaša nad pokojnikom, katerega čast še varuje kazenski zakonik in sicer ne da bi mu bilo mogoče se opravičiti ali stvar pojasniti, da

izreka kazensko obsodbo, katera se pa ne izvrši na njem, nego na njegovih ostalih svojcih.

Nadalje je taka čudna določba, da vdova, ki je vzela nad 60 let starega uradnika, nema pravice do pokojnine, če ni bila z njim vsaj štiri leta omožena, in v tacihi slučajih rodbinski bog ni bil toliko dobre volje, da bi ji bil pomogel, da bi bila postala v zakonu mati, pri tem je pa še to čudno, da se ne ozira na otroke, ko bi jih imela, kateri so rojeni, predno sta se poročila in per subsequens matrimonium legitimovani, če tudi so po državljskih pravicah legitimovanci v osebnih in rodbinskih pravicah, kakor tudi v zadevah, ki se dostajajo imenja zavsem enakopravni z drugimi. (Res je!)

Pa je še drug slučaj, gospoda moja, kateri imam pred očmi in moram nekoliko spregovoriti tukaj o njem. Lahko se pripeti in se tudi res prigodi, da postane veren, vesten uradnik, izvršujoč svojo dolžnost, svoj poklic, v svojej uradni delavnosti, žrtva hudobije in maščevanja zlasti v politično nemirnih časih — in često ni le njegovo zdravje v nevarnosti, temveč tudi njegovo življenje je lahko žrtva hudobne roke političnega in slepega sovraštva proti zakonom, proti avtoriteti državne oblasti, proti družbenemu redu fanatizovanega nasprotnika. Tudi v tem slučaju se državi za svojce uradnikov ni več brigati, nego dopuščajo navadni pokojninski propisi. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. julija.

Ker je vitez Schönerer valed obsodbe zgubil mandat, bode vodstvo protisemitov v **državnem zboru** prevzel dr. Pattai. V Zwettlu, kateri je dosedaj zastopal Schönerer, bode kandidoval za državni zbor učitelj Krautmann, katero kandidaturo podpira Schönerer.

Vnanje države.

Vsi evropski listi se bavijo z nameranim potovanjem cesarja Viljema v Peterburg. Ugibljejo, o čem se bode ta dogovarjala **nemški** cesar in **ruski** car. Francoski listi mislijo, da bode cesar pred vsem skušal pogovoriti carja, da naj ne začne vojne z Avstrijo in da Rusija ostane mirna, ko bi Nemci imeli vojno s Francozi, in mislijo, da bode dosegel, kar želi. Francozi že tudi spoznavajo, da ni upati, da bi jim pomagala kedaj Rusija proti Nemcem.

Ruski minister občil odpotuje v kratkem na Krim in Kavkaz, da ogleda tamošnje železnice, kar je baje v zvezi z nameranim potovanjem carja Aleksandra III. v te dežele. Carja bode na potovanji spremljevalo mnogo vojaštva.

Slab upliv poostrenih naredb zaradi potnih listov za osebe, ki prihajajo iz **Francije** v **Nemčijo**, se že kaže. 3000 oseb je mej tem manj šlo čez mejo, kakor v istej dobi lanskega leta. V Parizu mislijo, da se poostrene navedbe ne bodo dale dolgo obdržati, ker preveč trpi promet. Pa tudi nekateri nemški listi že grajajo poostrene navedbe zaradi potnih listov. Njim pa odgovarja „Norddeutsche Allg. Zeitung“, da Nemčija ni prisvojila Alzacije in Lorene, da zadovolji kakej srčnej želji, temveč je trezno preudarila, kake koristi sta ti pokrajini zanj. Odločilni motiv ni bila ljubezen do naroda teh dveh dežel, pa tudi ne oživljenje prometa, temveč strateški oziri, da se zavaruje upadajoči kot pri Weissenburgu in se pridobi v Metz močno varstvo proti francoski invaziji. Če bomo mogli pofrancosenemu prebivalstvu vzbuditi čut, da je nemško, da je živelo pod tujem gospodstvom, ki je je preziralo in zasmehovalo, bode nam ljubo. To pa ne bode hitro šlo. Prejšnji namestnik si je prizadeval pridobiti naklonjenost prebivalstva, toda zastoj. Pri tem se pa ni dovolj gledalo na to, da bi se potrgale vezi prebivalstva s Francijo in prebivalcem pokazalo, da meja ni več ob Reni, temveč ob Vogezih. Utis meje moral se je poglobiti in njen upliv poostriti, promet Alzacije in Lorene z Nemčijo se oživiti, s Francijo pa po moči zatreči. Sedanje navedbe še ne zadostujejo, treba bode še ostrožjih, da se Alzacija in Lorena popolnoma ločita od Francije. V 18 letih se prebivalstvo teh pokrajin ni nam nič približalo in je v parlament volilo le nasprotnike nemške države. Nemčija se bode zavarovala proti Franciji tako, kakor zahtevajo koristi njene. Njena pravica pa tudi dolžnost je, da se nasproti Franciji ne ozira na družega, nego da zavaruje državo, naj bodo posledice kakeršne koli. Nemčija ne bode letala za Alžanci, da bi pridobila njih naklonjenost. Če hoče prebivalstvo nam priti nasproti, vsprejeli je bomo z razprostrtimi rokami, a dotlej se ne bomo na družega ozirali, nego na obstanek države.

Francoski vojni minister se pridno bavi s preustrojem vojske. Generale Billot, Leval in Carrey de Bellemare imenoval je nadpoveljniki nekemu številu vojev, ki bodo v vojni sestavljali armade. Poprej so omenjeni generali bili poveljniki 1., 2. in 3. voja. Na njihova mesta so sedaj imenovani generali Jumont, de Cools in Villain. Nemški listi pretehtujejo zmožnosti imenovanih nadpovelj-

nikov. O Billotu vedo, da je jako hladnokrven in bistroumen, Leval se pa le mnogo domišlja o svojih sposobnostih, ki pa neso baš velike. Carrey de Bellemare pa še ni dosti znan, če tudi je morda jako nadarjen.

Nemški cesar bode letos pohodil več vladajev posamičnih nemških držav. Nekateri listi pa hočejo vedeti, da se letošnje jesen snidejo kje vsi nemški vladarji s cesarjem.

Obitelj **italijanskega** ministerskega predsednika odšla je v toplice v Karlove vari in on pojde tja kmalu zanj. Na svojem potovanju se bode Crispi sešel z nekaterimi avstrijskimi in nemškimi državniki.

Dopisi.

Iz Idrije 1. julija. [Izv. dop.] Naše mestno občinsko odborništvo je imelo 28. m. m. sejo, in sicer v novo urejeni pisarni v lastnej občinski hiši, števil. 78. na glavnem trgu poleg šole, ki je bila kupljena v ta namen, da se čez nekaj let prezida v krasni občinski dom, kakeršen Idrijskemu mestu pristojna, in s tem bode odpravljena dosedanja mizerija, da je moral zborovati občinski zastop v majhni, neprijazni beznici.

Pri tej seji pozdravil je gospod župan navzoče odbornike in pravil, da ga veseli, da se je posrečilo imeti današnjo sejo že v lastnej občinski hiši. Odbornikom se zahvaljuje za dosedanje sodelovanje in je prosil, da bi se udeleževali tudi v prihodnje v obilnem številu občinskih sej in neutrujeno delovali v korist in blagor občine in občinstva, katera zastopati imajo čast, po vseh svojih močeh. Na to se začne posvetovanje o naslednjih stvareh.

I. Praznovanje štiridesetletnice vladanja cesarja Frana Jožefa I. V ta namen je bilo jednoglasno skleneno, da se v spomin 40 letnice o prid ubogih bolnih in hiravih domačinov iz Anton Kavčiča zapuščine kupi o prvi priliki kaka primerna hiša, katere notranjo opravo bode preskrbela mestna občina na svoje stroške. Ta naprava bi se imenovala „Cesar Fran Jožefova ubožnica.“

Slovesno pa se bode praznovala 40 letnica 18. dan meseca avgusta s temle sporedom. 1. V dan 17. avgusta se mesto s zastavami in drugim kinčem ozaljša. 2. Zvečer ob 8. uri v c. kr. rudniškem gledališču predstava in petje cesarske himne. 3. Po gledališni predstavi se mesto razsvetli in rudniška godba svira po mestu. 4. V jutro 18. avgusta ob 4. uri 101 strel iz topičev in sviranje godbe po mestu. 5. Ob 10. uri dopoldne slovesna sv. maša v farni cerkvi s zahvalno in cesarsko pesnijo. 6. Ob 1. uri popoldan skupni obed. 7. Popoldan po 3. uri ljudska veselica na „Zemlji“ in 8. Zvečer o mraku umetelni ogenj.

Za šolsko mladež je votiral občinski zastop 120 gld. in čisti donesek gledališčne predstave, kar se bode primerno ob priliki porabilo. Za izvršitev tega sporeda je bil voljen odsek sedmih članov. II. Že od novega leta izpraznjena služba občinskega sluga se je oddala. III. Službeni red za mestnega stražmeštra se je pregledal in potrdil. IV. Za opravljanje občinskega sluga od 1. januarja do 30. junija se je mestnemu stražmeštru primerna nagrada spoznala. V. Poslednjič se je jednoglasno sklenilo, da se v Idriji ustanovi „prostovoljna požarna bramba.“ V izvršitev tega sklepa bil je voljen odsek petih odbornikov, in gospod občinski svetovalec in odbornik Fr. X. Golli je takoj obljubil, da hoče v ta namen 100 gold. podariti, kadar se društvo ustanovi. To obljubo je odbor z veseljem na znanje vzel in gospodu Golliju jednoglasno hvalo izrekel. S tem je bila prva seja v novej pisarni končana. Bog daj da bi se vsi ti sklepi v prid in blagor občine in občinstva izvršili in da bi mesto Idrija v vsakem obziru napredovalo! V to pomozi Bog!

Z Bleda 2. julija. [Izv. dop.] Odbor za olepšavo Bleda deluje kaj marljivo; v par letih je dal napraviti več potov po bližnjih hribih, koder gostje jako radi šetajo. To leto dogotovljen je nov pot, na tako zvani „mal' Babji zob“ odkoder je krasni razgled. Življenje na Bledu se še le sedaj pričenja, ko je prišel oddelek godbe c. kr. dvornega gledališča Dunajskega in katera godba je v nedeljo prvokrat svirala pri Petranu. Godci prav izvrstno igrajo in odboru gre vsa hvala, da si je tó godbo naročil, ker s tem bo gotovo gostom ustreženo. Igrali pa bodo na teden po trikrat pri Petranu v „Louisenbadu“, Malnerji in Muru. Nekaj pa je, na kar odbor za olepšavo Bleda premalo gleda, namreč na vožno cesto od Šrajevega posestva pa do Pe-

trana, kjer je, ako le malo dežuje, blata na ped na debelo, tako, da se skoro peš ne more hoditi. V nedeljo popoldne, ko je godba v prvič igrala pri Petranu in kamor je veliko tujcev prišlo, kateri so morali to blato gaziti, slišal sem veliko pritožb o tej zanemarjeni cesti. Seveda največja krivda za deva cestni odbor kateri menimo spi spanje pravičnega. Še na neki drugi nedostatek hočem opozoriti dotične kroge. Posestniki vil in tudi tujci plačajo vsako leto duhovnika, da jim ob nedeljah bere sv. mašo v cerkvi na otoku. Kako lepo je videti, ko zvon na otoku vabi k službi božji, od vse strani polno lepih čolničev, ki hitijo k otoku! Ali ko gospolna pride do cerkvice vidi, da je že vsa polna kmečkega občinstva, tako, da je včasih težavno notri priti in, da morajo dame celo stati. To bi ne smelo biti! Res je, da je gosp. župnik iz lece označil, da domačini hodijo naj k sv. maši v farno cerkev v Grad, a kakor se vidi beseda župnikova malo izda in tu bo se moral kaksi drugi bolj radikalni pripomoček dobiti.

Ker sem že ravno pri cerkvi, moram omeniti, da cerkev na otoku ima jako lepo premoženje ali za olepšavo se pa jako malo skrbi, tako je tlak v cerkvi zelo poprave potreben in bi bilo želeto, da se popolnoma novi lepi tlak napravi.

Sploh bi se moralo gledati na celi otok, kamor na stotine tujcev vsako leto prihaja, da se bolj čedi in krasi, da ne bo zmerom vse pri starem ostalo.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo šole v Radomljah 250 gld.

— („Glasbena Matica“ v Ljubljani) vabi na veliki koncert, ki se priredi v nedeljo dne 8. julija 1888. ob 11. uri dopoldne v dvorani deželne redute. Pri koncertu sodelujejo: Gospoda profesorja Blaž Fišer in Jos. F. Skarlicky, operni pevec gospod Fran Pogačnik iz posebne naklonjenosti, potem mnogobrojni moški zbor, mešani zbor gojencev Matične šole in vojaška godba slavne ga c. kr. pešpolka „baron Kuhn“ št. 17. Vspored: 1. Anton Dvořák: „Rapsodij šte. 6“ svira c. kr. vojaška godba. 2. Fran Gerbič: „Bučelar“, mešani zbor, pojó gojenci Matične glasbene šole. 3. a) Anton Nedved: „Pred durmi“, b) A. Jensen: „Dete spi“, opus XXIV-4 poje gosp. Fran Pogačnik, na klavirji spremlja g. vitez Ohm-Janušovský. 4. Sarasate Fischer: „Fantazija o Faustu“, na kontrabasu svira gosp. Blaž Fišer, na klavirji spremlja gosp. J. F. Skarlicky. 5. Gašpar Mašek: „Kdo je mar“, veliki moški zbor se spremljevanjem orkestra, s tenor- in bariton samospevom in čveterosplovom. Samopevca: gg. Pogačnik in Pucihar. Cercle-sedeži po 2 gld. 50 kr., sedeži II. vrste po 1 gld. 50 kr., sedeži III. vrste po 1 gld., ustopenina v parter 60 kr. Sedeži dobivajo se v prodajalnici gosp. Hugona Turka na glavnem trgu in v čitalnični trafiki, v dan koncerta pa pri blagajni, ki se bo odprla ob 10. uri dopoldne v deželni reduti. Čisti dohodek tega koncerta odmenjen je „Matični glasbeni šoli. Opomnja: Slavno občinstvo se opozarja, da se koncert prične točno ob 11. uri. Odbor „Glasbene Matice“.

— (Deželni zakon), s katerim se spreminjajo nekatere določbe občinskega reda za Kranjsko, dobil je najvišje potrjenje.

— (G. V. Putick), gozdni asistent, ki sedaj vodi dela pri Planini, dobil je ukaz od kmetijskega ministerstva, da preiskuje še tekom tega leta doline v Kočevskem okraji pri Ribnici in Dobrem polji. Polovico stroškov za ta preiskavanja plača kmetijsko ministerstvo, polovico deželni zaklad.

— (Muzejsko društvo) imelo je včeraj zvečer sejo, pri kateri so bile na dnevnem redu tudi volitve. Izvoljeni so bili gg. Karol Deschman načelnikom, prof. Wallner zapisnikarjem, Ivan Robida blagajničarjem. Kot odborniki: vladni svetnik A. Globočnik, prof. Kaspret, spiritual Flis, prof. Pavlin in prof. Voss.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol.) Deželni šolski svet štajerski je lansko leto z jednim mahom pretvoril slovenske šole na slovenskem Štajerskem v dvojezične. Pa koj začel se je tudi zoper to ponemčevanje upor slovenskega naroda ter sega vedno v širše kroge. Te dni sklenile so občine Stopno, Statenberga, Pečke, Dežno in sv. Ana v Dravinski dolini potrebne korake zoper germanizacijo in so dotične uloge že

uložile pri deželnem šolskem svetu v Gradci, oziroma pri ministerstvu uka in bogočastja na Dunaji. Čast vrlim slovenskim občinam! Gospodje v Gradci bodo se že kmalu prepričali, da svaka sila le do vremena!

— („Slovenski pravnik“,) 7. številka, donaja sledečo vsebino: Bononia docet. — Vsebina zapuščinskega posojila. X. — Iz zapisnikov praktičnega pravika. G. — Pravosodje. — Zanimivejše razsodbe v obrano zakona. Dr. K. — Drobne vesti. „Pravnik“ zaslučuje po svojih temeljnih razpravah in sploh zanimivem zapopadku, da se okolu njega zbirajo vsi naši pravniki ter ga podpirajo duševno z doneski, gmotno z obilnim naročevanjem. V tem oziru bi se dalo marsikaj povedati o mlačnosti, ki se tu in tam nahaja v krogih, ki bi se morali najbolj zanimati za strokovni list.

— („Pedagogičski letnik. II. leto“,) uredil Fran Gabršek, izdalo in založilo Pedagogičsko društvo na Krškem, ki je ravnokar bil razposlan, odlikuje se po raznovrstni in mični vsebini. Fran Gabršek podaja v občnem ukoslovju, drugi del pedagogike slovenskim učiteljem. I. Ravnika opisuje „zgodovino slovenskega ljudskega šolstva“ od prvih pričetkov do naše dobe, vestno porabivši dotične vire in slovstvo. J. B. piše „o šolskih stavbah“ ter doda v pojasnilo potrebne podobe. T. Brezovnik razjasnuje namen, „ureditev in porabo šolskih knjižnic“. I. Bezljaj pojasnjuje svoj „navod k risanju strojev“ s podobami. Potem slede poročila o šolstvu na Štajerskem, o razstavi učil in v delovanju odborov Pedagogičskega društva. Letnik nam znova dokaže, da naše učiteljstvo vrlo napreduje in se ne peča samo s poukom v šoli, temuč s šolskimi vednostmi v obče. Zato pa je dolžnost podpirati hvalevredno društvo. Letnika znaša samo 1 gl. jedno leto in za ta znesek dobivajo društveniki vse od društva izdane knjige. Cena letniku pri knjigotržcih pa je 1 gld. 40 kr. Društvo je dozdej zdalo: Letnik za 1887. — Občno vzgojeslovje od Fran Gabrškega — Pouk o črticah od I. Bezljaja. — Letnik za 1888 — Občno ukoslovje od Fran Gabrškega.

— („Vrtec“) Časopis s podobami za slovensko mladino“ ima v 7. šte. nastopno vsebino: Umirajoče dete. (Branimir.) — Prva šola. (Črtica iz otroškega življenja.) — Opava. (S podobami) — O drevescu, ki si je želelo drugačnega listja. — V gozdu. — Volk, medved, merjasec — lisica in mačka. Spomini. Spisal Janko Barle. — Dober otrok. — Pazite na otroke. — Listje in cvetje. „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— („Vrtnarstvo“) s posebnim ozirom na obdelovanje in oskrbovanje šolskih vrtov“, po naročilu kmetijskega ministerstva spisal Gustav Pirc, tajnik kmetijske družbe kranjske. S 180 podobami. Ravno v svet poslana knjiga bode dobro došla vsem sadjerejem, zlasti pa bode ustrezala učiteljem pri napravi in obdelovanju šolskih vrtov. Pisana je v lahko razumljivem jeziku ter je pouk pojasnjen z izborom izdelanimi podobami. Tisk in papir oboje je lično, cena za člane kmetijske družbe in učitelje 75 krajcev, v knjigotrštvu 1 gld. 20 kr. Hvala in čast g. Pircu na tem proizvodu njegove marljivosti, o katerem še obširneje spregovorimo, hvala po tudi ministerstvu, po katerega naročilu in podpori smo prišli do prepotrebne te knjige.

— (Hrvatski sabor) se sedaj posvetuje o novem šolskem zakonu. Večina seveda je za vladno predlogo, a opozicija se pa boji, da bode nov šolski zakon škodoval hrvatske narodnosti. Zlasti je nevarno določba, da bode vsak, kdor ima ogersko državljanstvo, tudi lahko učitelj na Hrvatskem. Lahko bi se potem naseljevali v trojedni kraljevini madjarski učitelji, ki bodo delali agitacijo za madjarstvo. Narodna, tedaj vladna stranka se tega ne boji in bode glasovala za vladni predlog.

— (Poskušen samomor.) Na Marije Terzije cesti št. 8 se je včeraj 19letna deklica zastrupila. Odpeljali so jo v fujakerji v bolnico, a nesrečna samomorilka kričala je tako grozno, da so z vseh strani vrel ljudje skupaj. Kakor je poizvedel naš poročevalec, je upanje, da ostane živa, ker je le malo strupa zaužila in je bila zdravniška pomoč takoj pri rokah. Povod samomoru bila je baje nesrečna, ali pravilneje povedano, preveč srečna ljubezen. Ko je namreč od svojega ljubimca zahtevala, da naj jo vzame za ženo, odvrnil jej je, da to ni mogoče, ker je že — oženjen in ker je ploh ne mara več. Ta odpoved je deklico

tako potrla, da je hotela končati si življenje in si je v krčmi mej vino pomešala strupa.

— (V kranjsko hranilnico) uložile so meseca junija 1804 stranke 560.849 gld., izplačalo se je 1907 strankam 440.309 gld. 10 kr. V preteklem četrletju dovolilo se je na 184 prošenj 810.270 gld. posojil.

— (Polletni računski sklep „Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice“) v Ljubljani izkaže: dohodkov 113.132 gld. 19 kr., izdatkov 112.795 goldinarjev 52 kr.; skupni promet 225.927 gold. 71 kr. Dana posojila 64.146 gold., vrnena posojila 60.785 gld. 50 kr., stanje posojil sklepom polleta 97.733 gld. Došle hranilne uloge 28.448 gld. 58 kr., izplačane hranilne uloge 35 tisuč 470 gld. 35 kr., stanje hranilnih ulog sklepom polleta 84.413 gld. 78 kr.

— (Posojilnica v Logatci) je uknjižena pri deželnem, oziroma trgovinskem sodišči v Ljubljani. Zahvala za ustanovitev gre v prvi vrsti gosp. notarju N. Gruntarju, kateri ni miroval, dokler ni prepričal naroda o koristih tacihih zavodov. Naj bi našel dosti posnemalcev.

— (Upravna Bistrice in poprava savskih bregov pri Mojstrani) se bode še letos pričela. Po zakonu z dne 6. junija t. l. so proračunjeni stroški za novi leseni most čez Savo 5000 gld., za zidani podporni jez ob Bistrice 1700 gld. in za zavarovanje Bistriških bregov 6000 gld. Dotična dela bode razpisal deželni odbor.

— (Državne podpore za Goriško.) Visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo je podelilo, oziroma odločilo za tekoče leto naslednje državne podpore v prosepah kmetijstvu na Goriškem: Za nakup travnih semen 100 gld.; — za zatiranje strupene trtne rose ali peronospor 200 gld.; — za zboljšanje govedoreje 1500 gld.; — za podpiranje mlekarških družtev 200 gld.; — donesek k upravnim stroškom kmetijskega društva 100 gld.; — in za svilorejske namene 300 gld.

— (Posvetovanje kmetijskih zastopnikov) je bilo 24. maja v poljedelskem ministerstvu na Dunaji v ta namen, da se reši vprašanje; ali in kako bi se mogli kmetovalci sami neposredno udeleževati zaaganja vojaštva s potrebnimi poljskimi pridelki: s kruhom, ovsom, senom, slamo in drvi. Vprašanje to kroži in razpravlja se že več let v krogih kmetijskih zastopnikov. Morebiti da se sedaj s posredovanjem poljedelskega ministerstva najde način, po katerem se glede teh pridelkov ustreže kmetovalcem in vojaštvu.

— (Nevarna konjska tata) prijeli so pri Črnomvrhu nekoliko od idrije proč. Dobili so pri nji dva konja, zebre in kobilu, kojih lastnika sta v Seški fari. Na sumu sta, da sta ravno ona dva pokrala tudi druge konje, katerih je bilo tam okolu, in v Poljanski dolini več pokradenih. Kradla sta tudi drobnico. Odgnali so ja najprej v Loko.

— (Toča) pobila je preteklo nedeljo po Gorjah in na Bledu. Tudi okolu Kamnika napravila je škode.

— (Toča) je pobila v nedeljo 1. t. m. po Žetini v Javorski fari. Bilo je vse belo. Kakor se čuje, potolkla je do malega vse nesrečnim ljudem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. julija. Radikalna prememba v postopanju Berolinske vlade proti Rusiji je jako neprijetno dirnola ne le Madjare, marveč tudi tukajšnje nemške in poljske kroge. Govori se že, da bode morda odstopil Kalnoky. Verjetno je, da se bode program avstrijske vnanje politike glede Bolgarije in orijenta v obče bistveno premenil.

Berolin 3. julija. Državni podtajnik Herrfurth imenovan je državnim ministrom in ministrom notranjih zadev.

Berolin 3. julija. „National-Zeitung“ poizvedela je, da se bode cesar dne 13. t. m. ukrcal v Kielu na brodovje, kateremu bode poveljnik princ Henrik. Sestanek s carjem bode na ruskih tleh.

Kalafat 3. julija. Poročila z nasprotne brega se glasé jako vznemirljivo. Posadka Vidinska se je izrekla proti Koburžanu. Tukajšnji trgovci so dobili poročilo iz Plovdiva, da vzhodno-rumelijski častniki pripravljajo ustavo proti princu Ferdinandu. Spremenjeni evropski političen položaj močno upliva na bolgarske notranje zadeve. Pričakuje se prevrat v ruskem zmislu.

Zavarovalne stvari.

"AZIENDA",

avstrijsko-francoska zavarovalna družba proti elementarnim škodam in nezgodam.

Dne 18. m. m. je bil peti redni občni zbor tega društva, kateremu je predsedoval Njega prejasnost knez Calixt Poninski in ki se ga je udeležilo 12 delničarjev, ki so zastopali vkupe 2383 delnic z 219 glasovi. Poročilo, katero je predložil ravnatelj gospod Denis Sienkiewicz, konstatuje, da je bil uspeh minulo leto v vseh zavarovalnih strokah, s katerimi se bavi društvo, ugoden. Tako se je povečala zavarovalna vrednost pri zavarovanju proti ognju na gld. 553.344.698, torej za gld. 56.209.516, in dohodek premij na gld. 2.557.289.33, torej za gld. 164.236.07 proti prejšnjemu letu. Skupni dohodki pri zavarovanju proti ognju znašali so gld. 3.507.672.05 in njim nasproti bilo je goldinarjev 3.401.539.32 stroškov, torej je bilo kosmatega prebitka gld. 103.132.73, uspeh, ki se z ozirom na neugodne razmere zavarovanja proti ognju minulo leto more zvati posebno ugoden. — Pri zavarovanju proti toči bilo je dohodkov gld. 657.948.97, stroškov pa gld. 528.809.25, tako da je bilo kosmatega dobitka pri tej stroki gld. 129.139.72. — Pri zavarovanju prevažanja je bilo gld. 525.342.44 dohodkov in gld. 497.753.14 stroškov, torej gld. 27.589.30 prebitka. Skupni dohodki družbe znašali so v vseh strokah, pritegnivši rezerve lanskega leta, gld. 4.690.963.46 in skupnega operacijskega dobitka bilo je gld. 259.861.75, dočim je bilo čistega dobitka, ko so se odšteli vsi stroški in odpiri, gld. 103.863.13. Če tudi je družba odpisala vsa kurzno diferenco, katerega jo je zadela, od posebne rezerve nabrane v ta namen, vendar še kaže v bilanci ta rezerva znesek gld. 33.148.01, in upravni odbor predlaga, da se iz izkaznega čistega dobitka najprej vnaša znesek posebne rezerve, kateri se jej je odvzel, da so se pokile kurzne diference, iz ostanka plača na delniške kupone, ki zapadejo dne 1. julija po 5 odstotkov ali po 10 frankov na delnico in da se ostarek dobitka gld. 1548.03, ki še ostane, ko se odštejejo po pravih določena namenila, prepíše na nov račun. Zbor je z zadovoljstvom vzel na znanje predloženo poročilo, potrdil, da se dá predlagana vsota specijalni rezervi, ki je potem dosegla visokost gld. 105.000, in da se ostali čisti dohodek porabi, kakor priporoča upravni odbor. Nazadnje so se volili gospodje Henry vicomte de Gauville, dr. James Klang in dr. Alojzij Millanich v upravni odbor, in gospodje E. Boisson, J. Hönigsvald in L. Weinmann za člane ter gospoda E. Durst in B. Dittich za namestnika v revizijsko komisijo za 1888. leto.

Dividenda izplačuje se od dne 1. julija 1888 pri družbeni blagajnici na Dunaji in pri Banque Russe et Française v Parizu.

"AZIENDA",

avstrijsko-francoska zavarovalna družba za zavarovanje življenja in rent.

Dne 18. m. m. je bil šesti redni občni zbor te družbe v prisotnosti 15 delničarjev, ki so zastopali 3057 delnic s 122 glasovi. Predsedoval je predsednik Njega prejasnost knez Konstantin Czartoryski. Poročilo, katero je predložil ravnatelj gospod dr. James Klang, povzamemo, da poslovni razvoj družbe neprestano in veselo napreduje. Leta 1887 je došlo 5630 novih zavarovanj za goldinarjev 6.808.353 glavnice in gld. 4950 letne rente, in realizovalo se je 4287 zavarovanj za gld. 5.100.853 glavnice za slučaj doživetja ali smrti in gld. 4750 letne rente, tako da se je zavarovalno stanje v teh oddelkih pomnožilo za gld. 1.540.443 glavnice in gld. 3850 letne rente, in je šlo dne 31. decembra 1887 28.481 pogodb z goldinarjev 27.612.730 zavarovane glavnice in gld. 77.623 letne rente. Poročilo naglašja, da napreduje razvoj starega podjetja na zadržanih in protizavarovanjih na normalni način in da, če to pritegne, znaša skupno zavarovanje koncem leta 1887 gld. 36.628.579 glavnice in gld. 77.623 letne rente.

Dohodki premij družbe znašali so leta 1887 goldinarjev 877.551.69 in kaže proti prejšnjemu letu pomnoženje za gld. 48.560.17. Skupni dohodki znašajo leta 1887 goldinarjev 5.015.694.48. Razmere umrljivosti bile so lani ugodnejše, nego prejšnje leto, in izplačalo se je na zavarovalne pogodbe gld. 548.743.75 in če se prištejejo še zadružna plačila goldinarjev 1.160.501.21. In premijne rezerve so se pomnožile na gld. 4.102.696.86, torej za gld. 186.745.60 proti prejšnjemu letu. Mej stroške so se tudi leta 1887 vsi izdatki za dobavo zavarovanj popolnem ustavili in z vsem odpisali.

Poročilo nadalje konstatuje, da je družba tudi leta 1887 nekaj svojih realitet na jako ugoden način spečala in da se je pomnoževanje vrednosti vrednostnih papirjev vsled padanja kurzov poslednje mesece 1887. leta zavsem pokrilo iz specijalnih rezerv, ki so se prejšnja leta nabrale v ta namen, in iz dohodkov minulega leta. Glede na to, da se je to pomnoževanje vrednosti največ poravnalo z novim povišenjem rentnih kurzov, glede na to, da je radi smrti jednega najznamenitejših rentarjev družbe iz premijne rezerve družbi na prosto razpolaganje znesek, ki se bode pa še le v letu 1888 zaračunal, predlaga upravni odbor, da se 4 odstotke delniške glavnice razdeli kot dividenda in se izplača na kupone, ki zapadejo dne 1. julija 1888, po frankov 8. Zbor, ki je z zadovoljstvom vzel poročilo na znanje, dal je absolutno upravni odboru in potrdil predlagano dividendo za leto 1887.

Nazadnje so se izstopivši upravni odborniki gospodje Alfred vitez Barry, dr. Karol Biel in dr. Alojzij Millanich in v revizijsko komisijo za l. 1888 gospodje E. Boisson, J. Hönigsvald in L. Weinmann za člane ter gospoda E. Durst in B. Dittich za namestnika zopet izvolili.

Dividenda za leto 1887 izplačuje se od dne 1. julija pri družbeni blagajnici na Dunaji in pri Banque Russe et Française v Parizu.

Zastop v Ljubljani ima gospod Josip Prosenec, pisarna v Selenburgovih ulicah št. 3.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavih, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-9)

"LJUBLJANSKI ZVON"

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dne 4. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špoh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.85	Surovo maslo,	66
Ječmen,	4.22	Jajce, jedno,	90
Oves,	3.74	Mleko, liter,	2
Ajda,	3.03	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3.90	Telečje,	48
Koruza,	4.22	Svinjsko,	60
Krompir,	5.52	Koštrunovo,	34
Leča,	2.14	Pišanec,	55
Grah,	12	Golob,	22
Fižol,	13	Seno, 100 kilo,	1.96
Maslo, kgr.	11	Slama,	2.14
Mast,	1	Drva trda, 4 metr.	6.40
Špoh frišen,	75	" mehka, 4 "	4.15
	64		

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. julija	7. zjutraj	736.5 mm.	17.2°C	sl. szh.	d. jas.	1.40 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	22.0°C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	733.1 mm.	17.8°C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 19.0°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dne 4. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.65	81.60
Srebrna renta	82.80	82.80
Zlata renta	112.65	112.70
5% marcna renta	96.60	96.60
Akcije narodne banke	875.—	874.—
Kreditne akcije	309.30	310.—
London	125.—	125.—
Srebro	—	—
Napol.	9.90	9.90
C. kr. cekini	5.88	5.88
Nemške marke	61.20	61.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	167 "
Ogerska zlata renta 4%	103 "	103 "
Ogerska papirna renta 5%	90 "	90 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 "	105 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 "
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 "	127 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 "	80 "
Kreditne srečke	184 "	184 "
Radolfove srečke	21 "	21 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	112 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	227 "	75 "

! Rogaška kislina !

vedno sveže napolnjena, — na debelo in drobno,

dobi se po nizki ceni (303—10)

v Krakovem št. 27.

Tujci:

2. julija:

Pri **Malič**: Wertheimer s Trsta. — Winterholer, Baller z Dunaja. — Framel z Dunaja. — Paul iz Maribora. Viktor z Pole.

Pri **Slonov**: Kotarč, Tausig, Hopp, Waller z Dunaja. — Heinrich iz Čatara. — Poženel iz Idrije. — Rapp iz Einersdorf. — Bruner iz No renberka. Ana iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Končić iz Trsta. — Stukhard z Dunaja. — Mimonis iz Kroke. — Strobach iz Zore.

Pri **avstrijskem cesarju**: Hanns iz Proseka. — Kos z Dugira. Lavar iz Ribnice.

Umrli so v

Ljubljani:

3. julija: Ana Vizer, ključarjeva hči, 2 leti, Karolinska zemlja št. 1, za kronični pljučni katarom. — Babeta Grossman, tovarniškega uradnika žena, 51 let, Resljeva cesta št. 16, za drisko. — Amalija Presnec, uradnikova hči, 42 let, Mestni trg št. 4, za jetiko.

4. julija: Fran Zupin, črevljarjev sin, 3 mes., Sodarska steza št. 2, za katarom v želodcu.

V deželnej bolnici:

3. julija: Matija Breznik, delavec, 18 let, za pljučnico.

Išče se za uradniško vdovo brez otrok za bližnjo jesen 1888 (765—3)

stanovanje,

in sicer dve sobi, kuhinja in drvarnica. Stanovanje mora biti v prvem nadstropju ali v pritličju, kje v sredi mesta. — Kaj več pove upravnstvo „Slovenskega Naroda“

Poezije SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—8)

FRAN DEŽMAN,

knjižgovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Umetne (152—35)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440—4)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa nim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18, 20, ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljuje ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobitka, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev. (233—29)

Vsa pojasnila daje brezplačno

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).